

dan
z znanim
Slovincem

Tina Hižar

Foto: arhiv Dnevnika in osebni arhiv
Boruta Veselka

Najraje je živ

Borut Veselko

Najbolj pomembno
v življenju je to, da
znamo ceniti sami
sebe, da verjamemo,
da nam je lepo.

Naš tokratni sogovornik Borut Veselko, priljubljeni igralec, priznava, da sta ga aplavz in navdušenje občinstva omamljala že na šolskih proslavah. Kljub temu se je v svoji mladosti bolj kot nad odrskimi deskami in kamerami navduševal nad študijem medicine. Tega je seveda uspešno končal, toda kasneje se je posvetil nastopanju in vodenju oddaje Odklop, s katero je osvojil množice in si prigaral kar štiri viktorje. Čeprav je na svoji življenjski poti sodeloval v mnogih predstavah MGL, Špas teatra, Prešernovega gledališča v Kranju in SiTi teatra, igral v številnih filmih, za katere je prejel zveneče nazive in nagrade, danes odkrito priznava, da je od vseh svojih dosežkov najbolj ponosen na svojih šest otrok: »Vsak otrok je veliko doživetje, ki kritično reflektira vse moje početje. Med svojimi hudimi izkušnjami pa moram izpostaviti poškodbo vratu: bil je čudež, da sem sploh preživel, a sem spoznal, da je življenje lepo in da ima staranje samo eno alternativo...« Kot nam je vsestranski igralec zaupal v klepetu, njegov običajni vsakdan trenutno poteka zelo različno: »Iščem delo, iščem službo, urejam birokracijo, razmišljam o novih projektih in si profesionalno lažem, da bo še vse v najlepšem redu. Ker je najbolj pomembno v življenju to, da znamo ceniti sami sebe, da verjamemo, da nam je lepo. Najraje sem živ!«

Borut je v svoji mladosti preizkusil kar nekaj delovnih vlog, s katerimi si je služil svoj vsakdanji kruh. »Najprej sem delal v gradbeništvu. Starši so se davnega leta 1972 odločili, da bomo imeli hišo, da si jo bomo zgradili. Seveda denarja ni bilo na razpolago, bila pa so ugodna posojila in veliko volje. V osmih letih, kolikor je trajala gradnja, sem se naučil praktično vseh zidarskih in podobnih ročnih del ter si nabral precejšnjo mišično maso. Oče mi je za to delo dajal žepnino, ki sem jo pozimi, ko je gradnja stala, v celoti zapravil za smučanje.« Med študijem medicine Borut ni kaj dosti delal, z užitkom pa je učil smučanje najmlajše, ki so se jih vsi drugi učitelji smučanja branili. Na akademiji je začel resno nastopati v gledališčih in filmih, saj je moral kot študent že poskrbeti za nekaj svojih potomcev.

»Ko sem bil mulec, sem bil nor na kavbojke in sem vse, kar sem videl in prebral, nekako preigral. Na šolskih proslavah sta me omamljala aplavz in navdušenje občinstva. Moj pragmatični um je seveda v igralskem poklicu videl veliko pasti, ko pa sem diplomiral na medicinski fakulteti, sem imel poklic in edina nevarnost, ki je še ostala, so bile neizpolnjene sanje, da bi igral. Da mi ne bi bilo kasneje žal, sem šel poskusit na sprejemne izpite na AGRFT... In mi ni žal!« svoje karijerne začetke opiše naš sogovornik. Kasneje je večinoma vodil posamezne dogodke, ki pa jih je že pozabil. V spominu sta mu ostali le dve oddaji: Odklop, ki je bila izjemna in neponovljiva izkušnja, in oddaja Recept za zdravo življenje, kjer ni imel možnosti delati tako, kot bi se mu zdelo prav in dobro. »Mislim, da me čaka na področju oddaj o zdravstvu in zdravju še popravi izpit – če bom dobil priložnost,« meni Borut Veselko.

»Včasih sem smučal, plezal, veslal po divjih vodah, potem jadral z vetrom in nazadnje smučal na vodi, zdaj pa najraje kaj fizično delam v naravi: kopljem, žagam, varim...« svojo najpogostejšo rekreacijo razkrije igralec, ki je v času poletnega dopusta najbolj navdušen nad toplim morjem in jadrnico. »Najraje praznim možgane, jih božam s knjigami, 'bašem vamp' z dobrotami, malo športam, plavam, se potapljam in se igram z otroki.« Družina Borutu pomeni zavetje, varnost in harmonijo. In smisel. Kot nam je zaupal, za družinsko preživljanje prostega časa nimajo posebnega recepta – enostavno se trudijo lepo preživeti čas, ki jim je na razpolago, sicer pa se naš sogovornik med drugim znajde tudi s kuhalnico v roki. »Rad kuham in največkrat skuhamo tudi pojem. Najraje jem zelenjavo v najrazličnejših oblikah, predvsem na hitro pečeno na vroči plošči,« nam je Borut Veselko, ki se odlično znajde v prav vseh igralskih vlogah (kar lahko opazimo tudi na fotografiji), za konec zaupal svoj najljubši kuharski opravček.

Kaj meni Borut, znamo Slovenci lagati?

»Mislim, da tistih laži, ki so res dobre, običajno nikoli ne razkrijemo, pri nas pa razkrivajo laž za lažjo – torej mislim, da slabo lažemo. Včasih je bolje povedati resnico, ki ji tako in tako nihče ne verjame. Najbrž bi tudi svojo največjo, najuspešnejšo 'laž' moral iskati med resničnimi dogodki ali izjavami, pa imam slab spomin,« priznava naš sogovornik, ki je 1. aprila letos zaznamoval prav poseben jubilej. Kot »mednarodno uveljavljeni strokovnjak za pošte in temeljite laži, ekskluzivni lastnik licence MPL (Motivator Poštenega Laganja)« je v SiTi Teatru v ljubljanskem BTC City z monokomedijo Laži, ampak pošteno! že 100. radovednežem omogočil krepitev trebušnih mišic. Tisti, ki ste omenjeni odmerek smeha zamudili, pa boste lahko na svoj račun prišli že 16. aprila.